

KALEVALANPÄIVÄNÄ 1945.

N. 150 vuotta sitten syntyi Sammatissa vaatimattomassa maalaisympäristössä poika, joka mieheksi vartuttuaan teki niin suuren työn, että häliansioista voisi tällaisen nimityksen saada. Tuo poika oli nimeltään **Elias Lönnrot**.

Mitä hän sitten on tehnyt? Uupumattomalla ahkeruudella niukoista oloista lähteneenä, hän taisteli itselleen ja perheelleen toimeentulon ja turvatuksen leivän. Siinä esikuva jokaiselle suomalaiselle nuorelle miehelle. Mutta vielä enemmän. Hän näytti omaa kieltänsä ja omaa suomalaista hälle. Mutta vielä enemmän. Hän näytti omaa kieltänsä ja omaa suomalaista suuttaan häpeileville maamiehille ja myöskin koko maailmalle, että suomenkieli on kaunis ja rikas, että suomalaisena oleminen ei ole häpeällistä. Ajatelkaa: vielä 100 vuotta sitten saattoi joku hävetä tätä tunnustusta: "Minä olen suomalainen". Ajatelkaa: vielä 100 vuotta sitten ja myöhemminkin pidettiin ruotsin- ja venäjänkieltä hienompana kuin suomea, joka kuului muka vain sivistymättömille suomalaismoukille.

Miten Elias Lönnrot suoritti tämän suurtyönsä. Hän löysi Vienen-Karjalasta - mikä tuttu sana meille - mitä puhtainta, kauneinta suomenkielistä muinaisrunoutta. Vienen pitkäpartojen laulamista runoista ja uusista Inkeristä löytyneistä kansanrunoista hän sommitteli **Kalevalan**, suomalaisen kansalliseepoksen, jonka vertaista ei ole monella maailman kansalla. Matti Kuusi sanoo, että kun tämä teos v. 1835 valmistui, oli niin kuin 1000 kilon pommi olisi pudonnut keskelle Suomen vieraskielistä kulttuurin kukkatarhaa.

Nyt ei suomenkieltä enää tarvitse hävetä ei myöskään suomalaisena olemista. Monet Elias Lönnrotit ovat suorittaneet työnsä loppuun. Tänä muistamme tätä Kalevalan kokoojaa, ensimmäistä Eliasta, sillä uranuurtajan työ on raskainta.

ARPA-ON HEITETTY.

Perusyksiköiden komeat laskiaisjulkaisut, - valvottujen öiden ja hikipisarien kauniit tulokset saapuivat määräaikaan pääkallonpaikalle tutkittaviksi. Tuli liukumiiinoja, noitarumpuja, tuli tullessa kolareita ja parkaisuja jne. Huumori kukkii kaunein värein näissä lehdissä, niin että henkevyttä vielä tuntuu olevan. Onhan näet huumori henkevyden mita. Naisasiat ja hameenheilaukset ovat myös lujasti esillä. Ei ole myöskään unohdettu hiljaisen suomalaisen soturin vakavia mietteitä lehtien palstoilta. Arvosteluperusteet olivat:

- I. Kansikuva: pisteet 1 - 10, II Tekstiasu, kuvitus, otsikointi 1 - 20.
- III. Vakavahenkiset kirjoitukset 1 - 30, IV Humoristiset kirjoitukset 1-40.

Arvostelulautakunta, joka myöskin sai vuodattaa hikeä, on nyt ratkaissut sijoituksen:

	1	2	3	4	yht.	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	yht.	4	pist.
1. 7.K	9	16	27	8	60	7. 5.K	5	14	12	11	10	20	11	10	10	10	10	10	10	10	10	43	"	"
2. 4.K	6	12	15	23	56	8. 2.K	8	5	10	20	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	41	"	"
3. 6.K	7	9	24	15	55	9. Pion.os.	3	2	26	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	35	"	"
4. Tyk.K	6	11	7	30	54	10. Esik.J	3	4	7	21	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	34	"	"
5. Krh.K	9	11	10	20	50	11. 5.K	8	5	6	15	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	30	"	"
6. 1.K	4	7	20	16	47	12. V.os.	3	6	9	12	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	25	"	"
						13. 8.K	5	5	8	7	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10			

- Parhaimpien lehtien toimituskunnat.
Päätoimittaja: alik. Pusa, K.	Päätoimittaja: kok. Saalasti, M.
Avustajat: korpr. Yli-Nikkilä, A.	Toimitussihteeri: korpr. Mäki, T.
Sihteeri: stm. Niemelä, A.	Urheiluosasto: korpr. Räsänen, U.
Piirtäjä: korpr. Saarinen, A.	Levikkipääll.: alik. Valli, A.
Schakkiteht.: kapt. Maijala, J.	Faktori: korpr. Björkman, H.
	Kuvitus: opp. Silenius, B.